

Bemærkninger til forslaget

Det Konservative Folkeparti og Venstre har sat regelforenklning og afbureaukratisering højt på dagsordenen. I folketingsåret 1996-97 fremsatte Det Konservative Folkeparti og Venstre et fælles beslutningsforslag (beslutningsforslag nr. B 127), hvor regeringen blev pålagt at nedbringe og forenkle regelmængden samt lette de administrative byrder. Dette forslag er et led i en række af konkrete beslutningsforslag om regelforenklning og en opfølgning på beslutningsforslaget fra sidste samling.

Skal omfanget af administrative byrder og mængden af regler nedbringes effektivt, kræver det, at to betingelser er opfyldt:

1. Der skal være en politisk målsætning om deregulering, og i lovgivningsapparatet skal der være indbygget en bevidst holdning, som systematisk forebygger, at lovgivningen medfører flere administrative byrder end højst nødvendigt.
2. Der skal være politisk fokus på arbejdet med at nedbringe de administrative byrder, og arbejdet skal have topprioritet.

Ingen af disse betingelser er opfyldt i dag.

De spæde tiltag, som den nuværende regering har sat i gang, har ikke karakter af deregulering. Der er ikke tale om, at man afskaffer de regler, som ligger til grund for de administrative byrder, så byrderne på den måde helt forsvinder. Det eneste, regeringen har taget initiativ til, er, at den gennem anvendelse af ny teknologi vil forsøge at gøre det lettere for virksomhederne at løfte de byrder, de nu engang er blevet pålagt.

Samtidig savner arbejdet med at lette virksomhederne for administrative byrder politisk bevågenhed, efter at ansvaret for arbejdet er flyttet fra Erhvervsministeriets departement til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

I det hele taget er den politiske prioritering af arbejdet med at lette virksomhederne for administrative byrder ikke særlig høj: Både igangsætningen af Det Fælles Lønindeholdelsesregister og Det Centrale Virksomhedsregister er udskudt på ubestemt tid, og regeringens fagministre undlader (næsten konsekvent) at bruge Erhvervsministeriets Testpanel til at forebygge unødigt byrdefuld lovgivning.

Det vil Det Konservative Folkeparti og Venstre gøre noget ved. Derfor foreslås det, at der etableres

en dereguleringsenhed i Statsministeriet med direkte reference til statsministeren og med følgende beføjelser:

- Arbejdsfeltet for den nye enhed skal være regelforenklning og fjernelse af administrative byrder. Enheden skal overvåge og koordinere indsatsen på området. Det skal både ske i forhold til planlagt ny lovgivning og allerede eksisterende lovgivning. I den forbindelse vil det være naturligt organisatorisk at lægge Erhvervsministeriets Testpanel ind under dereguleringsenheden.
- Dereguleringsenheden skal udøve sine aktiviteter på tværs af samtlige ministerier og på en sådan måde, at det enkelte ministerium ikke kan afsondre sig fra dens virkefelt.
- Som udgangspunkt skal forpligtelsen til at nedbringe mængden af regler og administrative byrder påhvile hvert ministerium og gælde i forbindelse med ethvert påtænkt initiativ, men dereguleringsenheden skal have pligt til at påse, at de enkelte ministerier lever op til deres ansvar.
- Rekrutteringen af medarbejdere til dereguleringsenheden skal i videst muligt omfang ske fra det private erhvervsliv, og det skal gennem åremålsansættelse sikres, at medarbejderne ikke i for høj grad bliver en del af systemet.

I Storbritannien har man gode erfaringer, efter at arbejdet med regelforenklning og lettelse af administrative byrder har fået politisk opmærksomhed og det overordnede ansvar er blevet forankret hos én minister. Storbritannien har således i 1994 indført The Deregulation and Contracting Out Act. Der er udnævnt en minister for deregulering, hvis ministerium er ansvarlig for deregulering af den offentlige sektor. Herudover er der nedsat en Deregulation Task Force (DTF) med det formål at rådgive regeringen om, hvorledes man kan vende den voksende lovgivningsbyrde.

Dereguleringsministeriet har udarbejdet en vejledning til, hvordan man opnår og sikrer en hensigtsmæssig konsekvensanalyse (Compliance Cost Assessment - CCA) forud for al lovgivning, herunder EU-lovforslag, som påvirker forretningslivet.

Derudover er der fastlagt en lovgivningsprocedure, der skal sikre, at lovforslag belaster virksomhederne mindst muligt.